דשיילינן ליה • מ"ט רישא ומ"ט סיפא ומתמן המלוה לומד שלא נכתב שלא להיות מוכן לכסיפרע: **עדי קיום** • שכתבו הפקד, דכי דיקת לה מקיימי ליה שלא ת"כ פרש: **סמפון שיש עליו עדים** • בעדי קיום מוקמינן לה: **יפקיים כתומפי** ואפי' יולא מתחת יד המלוה כשר: **אין עליו עדי קיום** • לא בעדים חתומין עליו: **ויוצא מתחת ידי שלישי** • שלא נכתב אלא לשלישי שיוציא שטר זה מתחת ידו: **או שילא לאחר חיתום שטרות כשר** • שלא נכתב אלא לשלישי שיוציא שטר זה מתחת ידו: **דהא סימניך מלוה לבעלים** • דעל כרחך אין כותב שובר אלא מלוה והוא מסרו ליד הבעלים:

[סנהדרין לג:]

הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז אלו מציאות שלו מצא פירות מפוזרין, מעות מפוזרות, כריכות ברשות הרבים, ועיגולי דבילה, בברות של נחתום, מחרוזות של דגים, ותחיבות של בשר, וגיזי צמר הלקוחין ממדינתן, ואניצי פשתן, ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר כל שיש בו שינוי חייב להכריז כיצד מצא עגול ובתוכו חרס בכר ובתוכו מעות. רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפוריא אין חייב להכריז: **גמ'** מצא פירות מפוזרין וכמה אמר רבי יצחק בארבע אמות, היכי דמי: אי דרך נפילה אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו בציר מהכי נמי לא: א"ר עוקבא בר חמא במכנשתא דבי דרי עסקינן - קב בארבע אמות דנפיש טרחייהו לא טרח איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו, בציר מהכי טרח והדר אתי ושקיל להו לא מפקר להו. בעי רבי ירמיה: חצי קב בשתי אמות מהו - קב בארבע אמות טעמא מאי: משום דנפיש טרחייהו וכ"ש קביים בשמונה אמות כיון דנפישא טרחייהו טפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו: [א] קב שומשמין בארבע אמות מהו - קב בארבע אמות טעמא מאי: משום דלא חשיבי וש"מ דחשיבי לא מפקר להו או דלמא משום דנפיש טרחייהו וכ"ש שומשמין כיון דנפיש טרחייהו טפי מפקר להו, קב תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות מהו - קב בארבע אמות טעמא מאי: משום דלא חשיבי, קב תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי מפקר להו או דלמא משום דנפישא טרחייהו וקב תמרי בארבע אמות וקב רמוני בארבע אמות כיון דלא נפיש טרחייהו לא מפקר להו מאי: **תיקו**: איתמר יאוש לגמור מכל קב בתרבע אמות ים לו טורח לנקוט הכל ואין מלקט כלל לי: נמי קב בתרבע חמות מרובעין הוי חצי קב בשתי חמות רוחב ותרבע חמות לתוך והכא בעי חצי קב בב' חמות על ב' חמות:

*) [וע"ע תוס' שמחים (ג. ד"ה הנך]

אלו מציאות שלו • כריכות בהכ"ל • כבריכות דוקא מפליג בין הוי סימן ומקום הוי סימן מייכי הכא לליכא סימן ומקום נמי לא הוי סימן בהכ"ל • מקום דלמ"ד (נקמן נכ:) סימן העשוי לירדם מקום דלמ"ד (נקמן נכ:) סימן העשוי לירדם מעבירין על המולכין וכולה מתני' מייכי בין דרך נפילה בין דרך הינוח ול"ת כריכות לי דרך נפילה היא כן היו יודע היכן נפלו וברשות הרבים אפילו יודע לכוין המקום יודע הוא שנפל ברשות הרבים הוי

ברשות היחיד:

וכמה ת"ר ילחק בתרבע חמות • לריך לומר דרבי יצחק גופיה בעי "וכמה" דלי גמרא בעי, מאי בעי וכמה, לוקי דרך נפילה ולפילו טובא כדפריך גמ' בתר הכי אלא מדברי רבי יצחק הוא, ורבי יצחק לא בעי לאוקמי דרך נפילה ולפילו טובא מקום לסבר לחביי דיהום אלא מדעת לא הוי יהום אלא מוקי לה במכנשתא דבי דרי שהניחם שם מדעת ולכ"ג חילת בפילקין (דף נ:) דבעי ולעולם אמר רב יהודה כו' דלרין לומר דרב יהודה אמר ולעולם וכן בפרק לו יחפור (ב"ב דף כב: ושם ד"ה וכמה) גבי מרחיקין מן החלונות דקאמר וכמה אמר רב ייבא כמלוי רוחב מלון*): **חצי** קב בשתי חמות מהו • תימה הלא קב בתרבע חמות הוי נמי ליחי קב בשתי חמות ומלי קמבעיא ליה וי"ל כיון דליכא אלא חד קב יקלוט כיון שאין לו טורח לגמור מכל קב בתרבע חמות ים לו טורח לנקוט הכל ואין מלקט כלל לי: נמי קב בתרבע חמות מרובעין הוי חצי קב בשתי חמות רוחב ותרבע חמות לתוך והכא בעי חצי קב בב' חמות על ב' חמות:

רש"ל ברה"י מסוס למ"ד (נקמן נכ:) סימן העשוי לירדם הוי סימן ומקום הוי סימן מייכי הכא לליכא סימן ומקום נמי לא הוי סימן ברה"ר מסוס דמנחפי וברה"י הוי מקום סימן וחייב להכריז ומייכי דתכא דרך היטח וכבדות של נחתום ומיגולי דבילה אין בהם סימן והוי שלו לקח ברה"י ומייכי דמלא דרך נפילה ולכך לא הוי מקום סימן ות"ח לחתי נקט כריכות דתכא דרך היטח טפי מדתכא דרך נפילה וי"ל דכריכות חייכי דיקיכי חיגון לא הוה שיפלו אלא מדעת אלא לאו עדי יום גופא סמפון שיש עליו עדי יתקיים בחותמיו, אין עליו עדים: ויוצא מתחת ידי שלישי או שיוצא לאחר חיתום שטרות כשר: יוצא מתחת ידי שלישי דהא היסניה מלוה לשלישי ויוצא לאחר חיתום שטרות גמי דאי לאו דפריע לא הוה מרע ליה לשטריה:

הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז אלו מציאות שלו מצא פירות מפוזרין, מעות מפוזרות, כריכות ברשות הרבים, ועיגולי דבילה, בברות של נחתום, מחרוזות של דגים, ותחיבות של בשר, וגיזי צמר הלקוחין ממדינתן, ואניצי פשתן, ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר כל שיש בו שינוי חייב להכריז כיצד מצא עגול ובתוכו חרס בכר ובתוכו מעות. רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפוריא אין חייב להכריז: **גמ'** מצא פירות מפוזרין וכמה אמר רבי יצחק בארבע אמות, היכי דמי: אי דרך נפילה אפילו טובא נמי ואי דרך הינוח אפילו בציר מהכי נמי לא: א"ר עוקבא בר חמא במכנשתא דבי דרי עסקינן - קב בארבע אמות דנפיש טרחייהו לא טרח איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו, בציר מהכי טרח והדר אתי ושקיל להו לא מפקר להו. בעי רבי ירמיה: חצי קב בשתי אמות מהו - קב בארבע אמות טעמא מאי: משום דנפיש טרחייהו וכ"ש קביים בשמונה אמות כיון דנפישא טרחייהו טפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא מפקר להו: [א] קב שומשמין בארבע אמות מהו - קב בארבע אמות טעמא מאי: משום דלא חשיבי וש"מ דחשיבי לא מפקר להו או דלמא משום דנפיש טרחייהו וכ"ש שומשמין כיון דנפיש טרחייהו טפי מפקר להו, קב תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות מהו - קב בארבע אמות טעמא מאי: משום דלא חשיבי, קב תמרי בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי מפקר להו או דלמא משום דנפישא טרחייהו וקב תמרי בארבע אמות וקב רמוני בארבע אמות כיון דלא נפיש טרחייהו לא מפקר להו מאי: **תיקו**: איתמר יאוש לגמור מכל קב בתרבע חמות ים לו טורח לנקוט הכל ואין מלקט כלל לי: נמי קב בתרבע חמות מרובעין הוי חצי קב בשתי חמות רוחב ותרבע חמות לתוך והכא בעי חצי קב בב' חמות על ב' חמות:

*) [וע"ע תוס' שמחים (ג. ד"ה הנך]

הדרן עלך שנים אוחזין

אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז מצא פירות מפוזרין וכו'. גמירא אמר רבי יצחק קב מפוזר בר' אמות ומקשי' עלה אי דרך נפילה אשכחינהו אפי' יותר מקב שלו הן. אי דרך הנחה אשכחינהו אפי' פחות מקב לא ינע בהן ופריק מר עוקבא מתני' במכנשתא דבי דרי עסקינן. *) הגרסות כשמכבדין הגורן בשעה שמניפין התבואה מן הגורן אם מצא כשיעור קב פירות מפוזרין בגורן ברחוק ד' אמות לא מרח איניש למכנשינהו ומפקר להו לפיכך הן שלו. אבל קב בפחות מד' אמות לא מפקר להו הלכך לא שקיל. הא דתנן וציבורי פירות ומקשי ופרקי תני וציבור פירות אינון ואיפשים דמנין הוי סימן. אבל מקום לא

*) תוס' ד"ה סמפון פי' בסמא שמיכה כגרניא כשמכבדין.

רבינו חננאל

שיש עליו עדים כשר. ופריק מאי עדים דקתני עדי קיום הכי נמי מסתברא וכו'. נופא סמפון שיש עליו עדים יתקיים בחותמיו. אוקימנא ית ק"ם מחותמיו אם מעידין שפרעו בפניהם. אין עליו עדים כלומר אינם יודעין הדברים לא מסתבין עליה ואם יוצא מתוך ידי שליש ואחר השליש שוודאי פרע הלוה למלוה מינו דאי בעי השליש לכתובה ללוה כי אמר פרעיה מהימן. וכן אם נמצא זה הסמפון כתוב בשטר חוב עצמו אחד מהחתומי עדי השטר כשר דאי לאו דסרעיה לא הוה מרע ליה לשטריה:

קעון א ב מיי' פט"ו מהלכות מלוה ולוה הלכה ט סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' סה סעיף יח:

קעון ג מיי' שם הל' ח טוש"ע שם סעיף יט:

קעח ד מיי' שם הל' י טוש"ע שם סעיף כ:

א ה מיי' פט"ו מהלכות גזילה ואבידה הל' ח סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רסב סעיף ז:

ב ו מיי' שם פט"ז הל' ג טוש"ע שם סעיף ו:

ג ז מיי' שם פט"ו הל' ח טוש"ע שם סעיף ט:

ד ח מיי' שם טוש"ע שם סעיף ו:

ה ט מיי' שם הלכה יא טוש"ע שם סעיף יט:

ו י כ מיי' שם הלכה ח טוש"ע שם סעיף ז:

ז ל מ נ מיי' שם הל' יב סמג שם טוש"ע מ"מ סי' רס סעיף ז:

[דף כה:]